

færdigt, at Kjøbenhavn fremtidig skal bære den. Jeg troer, at, hvor der er Tale om at paa-lægge en øieblikkelig Skat, s. Ex. en Krigs-skat, der kan man ikke alene, men bør maaffee endog tage Hensyn til den øieblikkelige Til-stand, som enkelte Byer, enkelte Districter be-finde sig i, som s. Ex., at de maaffee for en Tid have at kæmpe med Kaar, som gjøre, at de ikke kunne udrede en større Skat; jeg troer, siger jeg, at man ved øieblikkelige Paalæg kan tage Hensyn til saadanne Ting, men derimod troer jeg ikke, at man ved permanente Afgif-ter eller Statter kan tage et saadant Hensyn, thi det er dog ganske vist, at Byernes Tilstand er varig. Det er vel sagt, det nægter jeg ikke, jeg erkjender det endog med Glæde, at Kjø-benhavn er gaaet frem, men jeg troer heller ikke, det skal kunne modsiges, at der var en Række af Aar, hvor Kjøbenhavn var gaaet væsentlig tilbage (Ja!); den Tid, mine Her- rer, den kan komme igjen, vi ere ikke selv saa- ledes Herrer over Forholdene, at vi kunne sige, at Kjøbenhavn altid skal gaae frem. Endelig maa jeg ogsaa bemærke, at den nye Indkomstskat nu er bebudet, og det er en Skat, om hvilken jeg har den Mening, at den, naar den bliver ind- ført, netop vil ramme Kjøbenhavn stærkt, fordi Kjøbenhavn virkelig er gaaet frem i Formue og Velstand, og det er efter min Anskuelse den rette Maade, man skal træffe Velstanden paa, men ikke ved at træffe den Forholdsregel, at vedligeholde Consumtionen for Kjøbenhavns Bedkommende, medens den ophæves for de øv- rige Kjøbstæder (Ja! Ja!). Det er ogsaa sagt, at, selv om der ikke fandt nogen Præ- gravation Sted for Kjøbenhavn i Forhold til Kjøbstæderne, saa var Diebliffet nu kommet til ved nærværende Sag at foretage en For- høielse; jeg maa være af den Mening, at det netop er omvendt, thi, naar man ophæver Consumtionen i alle Kjøbstæder, saa skalde jeg dog ogsaa troe, at det rette Diebliff var kom- met til at ophæve Consumtionen i Kjøben- havn. Det er vel nys af den ærede Finants- minister sagt, at der ingen Prægravation fandt Sted, naar man tog Hensyn til alle de Af- gifter, der paa hvile Kjøbstæderne, og dem, der paa hvile Kjøbenhavn; jeg skal paa ingen Maade gaae ind paa en Undersøgelse deraf,

men jeg skal holde mig til den foreliggende Sag, nemlig Consumtionen, og jeg troer, at det ved den ærede Finantsministers egne Ord er bevist, at Kjøbenhavn med Hensyn til Con- sumtionen har været og naturligtvis nu, efterat Consumtionen er ophævet, i endnu langt høiere Grad er prægraveret ligeoverfor de øvrige Kjøbstæder, thi det er indrømmet, at Consum- tionen er fra 25 til 150 Procent høiere og Formalingsafgiften mellem 150 indtil 200 Procent høiere for Kjøbenhavn end den forhen har været. Det er ogsaa i Mo- tiverne udhævet, at det Tilfælde maa- fkee vil kunne indtræffe, at Communalbesty- relsen i Kjøbenhavn kunde ønske at see Con- sumtionsvæsenet gjenindsført, hvis det var hæ- vet, for derved at bestride forskellige communale Byrder. Det er naturligtvis meget vanskeligt at erklære sig over Noget, som først skal see senere; imidlertid er der dog en Omstændig- hed, der, idetmindste som Sagen stiller sig for mig, gjør, at jeg ikke kan indsee, at Commu- nalbestyrelsen nogenstunde skalde komme til det Ønske, paa den Maade at skaffe sig Indtægter. Det er nemlig bekjendt, at Byen trænger til Udvidelse, og det har ogsaa tidligere været paa Bane, at det var meget ønskeligt, om Boldene kunde blive sløfede, da man paa denne Maade lettere kunde udvide den; jeg antager, at det er en Foranstaltning, som seent eller tidligere vil finde Sted, og finder den Sted, da troer jeg neppe, at Communalbestyrelsen vil ønske, at man igjen omgiver den udvidede By med saadanne Barrierer, som kunde muliggjøre Op- krævelsen af Consumtionen. Naar der er talt om, at de forskellige Bygninger og Appara- ter, man havde for at inddrive Consumtionen skalde have nogen Vægt for at den skalde ved- blive, saa maa jeg ogsaa ved denne Leilighed gjøre opmærksom paa, at den Bemærkning falder bort, naar man seer hen til, hvad jeg nylig nævnte om den mulige Udvidelse af Kjø- benhavn. Der er fremdeles i Lovudkastet gjort Indstilling om, at Bornholm og Læsø skalde have Erstatning paa Grund af ældre Tilfagn, som begge disse Der havde med Hensyn til Fritagelse for Brændeviinsproductionsafgiften; jeg skal paa ingen Maade for Diebliffet gaae ind paa en nøiere Drøftelse, da jeg anseer det